

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

102.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 31-го Декабря. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 31-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 22-го Декабря.

Высочайшій Рескриптъ,

данный ны для Намѣстника Кавказскаго и Главнокомандующаго Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ, Генералъ-Адютанта Князя Воронцова.

Князь Михаилъ Семёновичъ! Долговременное служеніе ваше Престолу ознаменовано подвигами притворной воинской доблести въ незабвенную эпоху отечественной войны, а въ послѣдствіе времени — государственными заслугами по гражданскому управленію. — Видѣвъ процвѣтаніе, подъ вашимъ управленіемъ, Новороссійскаго Края, Я съ полнымъ довѣріемъ возложилъ на васъ званіе Намѣстника Кавказскаго и Главнокомандующаго Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ. Вы оправдали всѣ мои ожиданія. Въ теченіе трехъ лѣтъ, вашими неутомимыми трудами, неуспынною дѣятельностію и благородными распоряженіями, сдѣланы весьма значительные успѣхи по благоустройству внутреннаго вамъ края. Военныя экспедиціи, подъ вашимъ личнымъ начальствомъ совершены, и общее направленіе военныхъ дѣйствій на Кавказъ, увѣщались важными послѣдствіями, которые постепенно приближаютъ насъ къ достиженію желаемой цѣли. Въбогъ съ тѣмъ и по гражданской части приведенъ, подъ вашимъ непосредственнымъ наблюденіемъ, въ исполненіе многа мѣры, которые послужатъ прочнымъ основаніемъ благосостоянію мѣстныхъ жителей. — Во изъявленіе особеннаго благоволенія и искренней призывательности за столь достохвалныя труды ваши, съ примѣрнымъ самоотверженіемъ и, не нападъ здоровья, на пользу отечества подъяемые, — Всемилостивѣйше жалуя вамъ портретъ Мой, алмазами украшенный, для ношенія къ петлицѣ, который при семъ препровождаю, пребываю къ вамъ неизмѣнно благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
6-го Декабря 1848 года.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 22-go Grudnia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do Namiestnika Kaukaskiego i Głównodowodzącego Kaukaskim Oddzielnym Korpusem, Jenerał-Adjutanta Xiecia Woronowa.

Xiąże Michale synu Symona! Długoletnia wasza służba Tronowi oznaczona jest czyniami wzorowych cnót wojennych w wielopomnjej epoce wojny za Ojczyznę — a w czasie późniejszym, zasługami Stanu, na polu cywilnego zarządu. Widząc stan kwitnący pod waszym zarządkiem Noworosyjskiego kraju, Ja z zupełną ufnością powierzyłem wam godność Namiestnika Kaukaskiego i Głównodowodzącego Oddzielnym Kaukaskim Korpusem. Wyście ziścieli wszystkie Moje nadzieje. W ciągu trzech lat, waszymi niezmordowanymi trudami, niespracowaną działalnością i przeczernymi rozporządzeniami, uczynione zostały bardzo znaczne postępy w urządzeniu powierzonego wam kraju. Wyprawy wojenne, pod osobistym waszym dowództwem dokonane, i ogólny kierunek działań wojennych na Kaukazie, uwiecznione zostały ważnymi następstwami, które stopniowo zbliżają nas do osiągnięcia pożądanego celu. Obok tego i w Wydziale Cywilnym doprowadzone zostały do skutku, pod bezpośrednim waszym nadzorem, wielorakie środki, które posłużą za stałą zasadę pomysłowości krajowców. W dowód szczególnej życzliwości i szczerzej wdzięczności za tak chwalebne trudy wasze, ze wzorowym poświęceniem się i bez oszczędzania zdrowia, dla dobra ojczyzny podejmowane, Najlaskawiej Udarowuję was wizerunkiem Moim, ozdobionym brylantami, do noszenia w petlicy, który przy niniejszem przesyłając, Pozostaje ku wam niezmiennie przychylnym.

Na oryginalu własną Jego Cesarską ręką podpisano.

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
6-go Grudnia 1848 roku.

Высочайшими Грамотами, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Св. Владимира 1-й степени, Генералъ-Квартирмейстеръ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, Генералъ отъ Инфантеріи, Генералъ-Адъютантъ, *Берг*, и Ордена Св. Александра Невскаго, С. Петербургскій Военный Генералъ-Губернаторъ, Генералъ отъ Инфантеріи *Шульгинъ*.

— Высочайшею Грамотою, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы алмазные знаки ордена Св. Александра Невскаго, Директору Департамента Военныхъ Поселеній, Генералъ-Лейтенанту Барону *Корфу*.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Ведомству, 27 Подбри, состоящій по Нижегородному Корпусу, Генералъ-Лейтенантъ *Барановъ 1-й*, назначенъ Командантомъ Брестъ-Литовской Крѣпости, на мѣсто Генералъ-Лейтенанта *Ольденбурга*, коему состоятъ по Арміи.

— Митрополиту Новгородскому *Никанору*, Всемилостивѣйше повелѣно быть вмѣстѣ и Митрополитомъ С. Петербургскимъ, Эстляндскимъ и Финляндскимъ и Святотроицкія Александровскія Лавры Священно Архимандритомъ.

Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Святѣйшему Синоду, Октября 30, изображено: „Рожденіе Любезнѣйшей Невѣстки Нашей, Великой Княгини Александры Іосифовны, повелѣваемъ праздновать въ 26 день Іюня, а тезоименитство въ 21 день Апрѣля.“

Презъ Найвысшею Дипломата, 6-го Грудня, Найлaskавіей мianowanіи zostali Kawalerami: Ордена Св. Włodzimierza 1-ей klasy, Jeneral-Kwatermistrz Sztabu Głównego JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, Jeneral Piechoty, Jeneral-Adjutant *Berg*, i Ордена Св. Alexandra Newskiego, Wojenny Jeneral-Gubernator St. Petersburgski, Jeneral Piechoty *Szulgin*.

— Презъ Найвысшы Дипломат, 6-го Грудня, Найлaskавіей udzielone zostały ozdoby brylantowe Ордена Св. Alexandra Newskiego, Dyrektorowi Departamentu Osiedleń Wojskowych, Jeneral-Porucznikowi Baronowi *Korf*.

— Презъ Найвысшы Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojennym, liczący się w Korpusie Inżynieryjnym, Jeneral-Porucznik *Baranow 1*, mianowany został Komendantem twierdzy Brzesko-Litewskiej, w niejsee Jeneral-Porucznika *Oldenburga*, który ma się liczyć w Armii.

— Metropolicie Nowgorodzkiemu *Nikanorowi*, Najlaskawіей rozkazano być zarazem i Metropolitą St. Petersburgskim, Estońskim i Finlandzkim, jako też Lавры Alexandronewskiej śś. Trojcy Archimandrytą.

W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym JEHO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, do Najświętblivszego Rządzącego Synodu wydanym, dnia 30 Października, wyrażono: „Urodziny Najukochańszej Synowej NASZEJ, WIELKIEJ KSIĘZNY ALEXANDRY JOZEFOWNY, Rozkazujemy obchodzić d. 26 Czerwca, a Imieniny, d. 21 Kwietnia.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 22 Декабря.

Министры имѣли 18-го числа продолжительное совѣщаніе, резултатомъ коего было рѣшительное постановленіе, чтобы все министерство просило отставки еще до выборовъ, и чтобы немедленно былъ уведоменъ объ этомъ Король. Извѣстіе сіе неподлежитъ сомнѣнію.

— На мѣсто генерала Врангеля, которому вѣрено начальство надъ наблюдательнымъ корпусомъ на Рейнѣ, назначаютъ генерала Коломба начальникомъ войскъ въ обоихъ Маршіахъ. Сей послѣдній намѣренъ свіять обѣдное положеніе Берлина, 9 Января, чтобы избирательныя совѣщанія могли производиться безпрепятственно.

— По поводу слуховъ, распространившихся на парижской биржѣ о происшествіяхъ въ Римѣ, (См. Франція), 3-хъ-процентныя ренты упали тамъ до 2 проц., а 5-ти-процентныя до 3 проц.; въ слѣдствіе сего, на нашей биржѣ значительно понизился курсъ всѣхъ ассигнацій и акцій на желѣзныя дороги.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 20 Декабря.

Вѣнскій губернаторъ, фельдмар.-лейт. Вельденъ, обнародываетъ ежедневно извѣстія объ успѣхахъ нашей арміи въ Венгріи.

Въ бюлетенѣ 17 числа сообщаетъ, что князь Виндшгрець началъ подвигаться къ Венгріи 15 числа, въ 8 часовъ вечера. Съ начала полковникъ Горватъ съ отрядомъ въ 3,000 чел. двинулся того числа по дорогѣ къ Эденбургу, и, послѣ незначительнаго сопротивления, завладѣлъ этотъ городъ на другой день. Непритель отступилъ по направленію къ Капуварѣ. Князь Виндшгрець съ двумя корпусами произвелъ 16 числа, изъ главной квартиры въ Петронелль, большую рекогносцировку. Инсургенты нигдѣ не могли удержать за собою позиціи, и отступали къ Визельбургу. Главная квартира Иеллашича была 16 числа, при Альтенбургѣ. Подполковникъ Фришейзенъ, который съ другимъ отрядомъ двинулся на Яблонку, имѣлъ съ Венгерцами блистательное дѣло при Силлейнѣ. Симоничъ расположенъ при Турнавѣ.

А По бюлетеню 18 числа, Симоничъ овладѣлъ, 16 числа, Турнавою (См. 101 N. Вил. Вѣст.); а Шликъ взялъ приступомъ, 10 числа, г. Кошицы (Камау), послѣ весьма жаркой битвы съ 20,000 инсургентовъ. Открылось, что Венгерцы рассчитывали въ этомъ пун-

W I A D O M O Ś C I Z A G R A N I C Z N E.

P R U S S Y

Berlin, 22 грудня.

Wszyscy Ministrowie odbyli d. 18 długą naradę, której wypadkiem było stanowcze postanowienie, aby całe ministerstwo wystąpiło jeszcze przed wyborami, i aby o tém natychmiast zawiadomić Króla. Wiadomość ta ma być niewątpliwa.

— W miejsce Jenerala Wrangel, który obejmuje dowództwo korpusu obserwacyjnego nad Renem, przeznaczają Jenerala Colomb na dowódcę wojsk w obu Marciach. Ostatni ma znieść stan obłożenia Berlina d. 9 stycznia, aby zgromadzenia wyborcze bez przeszkody odbywać się mogły.

— Z powodu pogłoski rozszerzonej na giełdzie Paryskiej o wypadkach w Rzymie (Ob. FRANCYA), 3-procentowa renta spadła tam o 2 proc., a 5-procentowa o 3-proc.; w skutku tego na naszej giełdzie spadły także znacznie wszystkie papiery i akcje na koleje żelazne.

A U S T R I A.

Wiedeń, 20 грудня.

Gubernator Wiednia, Feldmar. Por. Welden, ogłasza codziennie biuletyny o postępach armii naszej w Węgrzech. I tak:

W biuletynie z d. 17 donosi, że Xiążę Windischgrätz rozpoczął poruszenie ku Węgom d. 15 o godz. 8 w wieczorem. Naprzód Półkownik Horwath z 3,000 ludzi posunął się dnia tego drogą do Oedenburga, i po małym oporze zajął to miasto nazajutrz. Nieprzyjaciel cofnął się w kierunku do Kapuvar. — Xiążę Windischgrätz z dwoma корпусами wykonał d. 16 z głównej kwatery Petronell wielki rekonensans. Powstańcy nigdzie nie dotrzymali placu, cofając się ku Wieselburgowi. — Główna kwatery Banusa była d. 16 pod Altenburgiem. Podpółkow. Frischeisen, który z inną kolumną przeszedł przez Jablonkę, stoczył z Węgrami świetną bitwę pod Sillein. — Simonicz stał pod Turnową.

Według biuletynu z d. 18, Simonicz zajął d. 16 Turnowę (Ob. N. 101 Kur. Wil.); a Schlick zdobył d. 10 szturmem m. Koszyce (Kaschau), po bardzo zwałowej bitwie przeciw 20,000 powstańców. Pokazuje się że Węgrzy baczowali w tym punkcie na spóldziałanie Galicyanów, przynaj-

ктѣ на содѣйствіе Галичанъ; покрайней мѣрѣ заведенны были съ этою цѣлю дѣятельныя сношенія, и генераль Шинкѣ захватилъ и разстрѣлялъ 16 польскихъ эмиссаровъ.

Наконецъ бюллетень отъ 19 числа сообщаетъ, что князь Виндишгрецъ 18 числа, въ 3 часа по полудни, вступилъ въ г. Пресбургъ, который, неприятель, очинчая, сваялъ пловучій мостъ. Того же дня князь перенесъ главную квартиру въ Карлбургъ. Банъ Йеллашичъ, послѣ ожесточенной битвы, продолжавшейся нѣсколько часовъ, 18 числа занялъ также г. Визельбургъ. Почтовые сообщения между Вѣною и первыми изъ сихъ городовъ, уже возстановлены.

— Для пополненія вышеприведенныхъ официальныхъ извѣстій, мы присовокупляемъ, что Венгерцы повсюду обгусты въ полномъ смыслѣ сего слова и видѣ не могутъ устоять. Фанатизмъ въ пользу Мадыризма весьма ослабѣваетъ; а у партіи, благопріятствующей Австрійцамъ, которая болѣе всего считаетъ своихъ приверженцевъ между высшимъ сословіемъ дворянъ и горожанъ, недостаетъ только рѣшительности для того, чтобы дѣйствовать въ нашу пользу. Йеллашичъ едва не попалъ въ пѣнь, двинувшись слишкомъ далеко, при рекогносцировкѣ передоваго поста, и только быстротѣ кони одолженъ своимъ спасеніемъ отъ венгерскихъ гусаръ.

— Завѣтие Эденбурга полковникомъ барономъ Горватомъ, освободило изъ рукъ инсургентовъ князя Павла Эстергази, который состоялъ подъ присмотромъ въ своемъ замкѣ Эйзенштадтѣ.

— Коссуть обнародовалъ въ Пестѣ актъ отреченія Императора Фердинанда, но присемъ заставилъ палату утвердить постановленіе, которымъ царствующему лицу не прѣдлагается права перемѣнять порядокъ наследства престола, безъ дозволенія представителей націи.

— При бомбардированіи, Баномъ Йеллашичемъ, Визельбурга убиты или ранены два австрійскіе генерала, 4 штабъ-фицера и 57 оберъ-офицеровъ. Часть сего города обращена въ пепель. Изъ Визельбурга два корпуса двинулись къ городу Рабу, которыя, по своему положенію и укрѣпленію, считаются одного изъ сильнѣйшихъ позицій въ свѣтѣ. Южная армія подъ начальствомъ генерала Дадена, расположена въ разстояніи нѣсколькихъ миль отъ Бudy и Песта, и ожидаетъ только приближенія главн. арміи съ запада, чтобы совокупно напасть на эти города.

— Опять поговариваютъ о перемѣнахъ въ министерствѣ: вмѣсто Г. Крауса, министромъ финансовъ будетъ гр. Стадониъ, а вмѣсто сего послѣдняго, министромъ внутреннихъ дѣлъ Г. Шмерлингъ.

— Все министры отправились въ Ольмюцъ и Кремсиръ, но 22 числа они возвратятся въ Вѣну, на двѣ недѣли, въ продолженіе коихъ назначены феріи для сейма.

— Левая или оппозиціонная сторона австрійскаго сейма, обнародовала программу своихъ стремленій, которая, подъ предлогомъ сохраненія правъ разныхъ націи, имѣетъ не другую какую-либо цѣль, какъ только испроверженіе и разьединеніе государства. По сей программѣ, представляемая на сеймѣ австрійскія провинціи образуютъ государство или федеративный штатъ, состоящій изъ штатовъ: Австріи Польской, Австріи Богемской, Австріи Славянской, Австріи Германской и Австріи Италіанской. Каждый изъ сихъ штатовъ долженъ имѣть особое министерство и особый парламентъ, а также центральную власть. Въ этой химерической программѣ вовсе не упоминается о Венгрии, въ отношеніи которой левая сторона сильно уже себя окомпрометировала. Всею эту утопію считаютъ тѣмъ, чего она дѣйствительно стоитъ и она весьма мало находитъ сочувствія.

— На вопросъ далматскихъ депутатовъ, предложенный министрамъ, 18 числа, на сеймѣ въ Кремсирѣ, по поводу назначенія Бана Йеллашича далматскимъ военнымъ и гражданскимъ губернаторомъ, мин. внутр. дѣлъ отвѣчалъ, что Далмаціи оутается особымъ королевствомъ; что назначеніемъ Йеллашича далматскимъ губернаторомъ, правительство нѣсколько не намѣрено упустить провинціальную и административную независимость Далмаціи, но что напротивъ при семъ избрѣніи обращено было вниманіе на преобладающую славянскую стихію.

21 Декабря.

Въ Вѣнской газетѣ напечатаны два императорскія письма къ маршалу Радецкому. Въ одномъ изъ

мнѣній завязаны быты въ томъ дѣлѣ чинные стасунки и Jen. Schlieck schwytaf i roztrzelaf 16 polskich emisaryuszow.

Бюлетенъ з д. 19 donosi wreszcie, że Xiążę Windischgrätz, d. 18 o god. 3 po południu, wkroczył do Preszburga, z której to stolicy koronacyjnej nieprzyjaciel bez oporu ustąpił i most tyżwowy zebrał. Tegoż dnia miał Xiążę przenieść główną swoją kwaterę do Karlburga. Banus Jellaczye po kilku-godzinnej zaciętej bitwie, zajął także d. 18 m. Wieselburg. Stosunki pocztowe między Wiedniem i Preszburgiem są już przywrócone.

— Dla uzupełnienia powyższych urzędowych doniesień Gazeta Wiedeńska dodaje, że Węgrzy w wś. i w m. tego wyrazu znaczeniu niekają wszędy i nigdzie planu nie dotrzymują. Fanatyzm za sprawą Madziarską zmniejsza się bardzo a partyi Austriackiej, która najwięcej stronników liczy pomiędzy wyższymi klassami szlachty i mieszczan brakuje tylko determinacyi, aby jawnie wystąpiła. Jellaczye o mało co nie dostał się do niewoli, posunawszy się zbyt daleko naprzód w czasie rekonesansu przedniej strazy, i tylko szybkość konia jego ocaliła go od huzarów Węgierskich.

— Zajęcie Oedenburga przez Półkow. Barona Horwath wyzwoliło z rąk buntowników Xięcia Pawła Esterhazego, który był na oko strzeżony w swoim zamku Eisenstadt.

— Kossuth ogłosił w Pesti akt abdykacyi Cesarza Ferdynanda da ale zmusił razem Izbę do wydania uchwały, odnawiającej panującemu prawa zmieniania porządku następstwa tronu, bez zezwolenia Reprezentantów ludu.

— W bitwie pod Wieselburgiem, bombardowanem przez Jellaczyca, poległo lub raniionych zostało dwóch Austriackich Jenerałow, 4 sztabow-oficerow i 57 oficerow. Część miasta tego została w popiół obróconą. Z Wieselburga ruszyły dwa korpusy ku m. Raab, które przez swoje połączenie i oszańcowanie jest jedną z najmocniejszych na świecie pozycyji. Armia południowa pod Jenerałem Dahlen, stoi tylko o kilka mil od Budy-Pesztu i czeka tylko na posunięcie się głównej armii od zachodu, aby uderzyć wspólnie na te miasta.

— Dziś mówią znnowu o zmianach w gabinecie. W miejsce P. Krauss, obejmuje ministerstwo skarbu Hr. Stadion, a P. Schimerling, w miejsce tegoż, ministerstwo spraw wewnętrznych.

— Wszyscy Ministrowie wyjechali do Olomuńca i Kremsier, wrócą jednak 22 do Wiednia na dwa tygodnie; Sejm bowiem przez ten czas ferie odbywać będzie.

— Strona Lewa czyli oppozycyjna Sejmu Austriackiego ogłosiła programat dążeń swoich, który, pod pozorem zachowania praw rozmaitych narodowości, nie ma na celu nic innego jak obalenie i rozprzeżenie Monarchii. Podług tego programmatu, prowincye Austriackie na Sejmie reprezentowane, składają Państwo czyli Stan Federacyjny, liczący pięć Stanów narodowych, jako to: Austrii Polskiej, Austrii Czeskiej, Austrii Słowiańskiej, Austrii Niemieckiej i Austrii Włoskiej. Każdy z tych Stanów miałby oddzielne Ministerstwo i oddzielny Parlament, oraz Władzę Centralną. W tym bajecznym programacie nie ma wcale mowy o Węgrach, względem których Strona Lewa tak bardzo się skompromitowała. Cała ta utopia brana jest za to, czego rzeczywicie jest warta i mało zjednywa i wiary i społecznicia.

— Na interpellacya Dalmackich Deputowanych na Sejmie w Kromiereżu d. 18, z powodu mianowania Bana Kroatyckiego Gubernatorem cyw. i wojennym Dalmacyi, odpowiedział Minister spraw wewn., że Dalmacya pozostaje oddzielnym Królestwem; że przez mianowanie Jellaczyca Gubernatorem Dalmacyi, rząd nie ma bynajmniej na celu zmniejszyć prowincjonalną i administracyjną samoistność Dalmacyi, ale że owszem przy tym wyborze miano wzgląd na przeważający w niej żywioł Sławiański.

Dnia 21 grudnia.

Gazeta Wiedeńska ogłasza dwa listy Cesarские do Marsz. Radeckiego. W jednym z nich, daty 30 listopada,

ных, отъ 30 Нолбря, Императоръ Фердинандъ оставил престолъ своихъ прародителей, благодарить фельдмаршала за важныя услуги, оказанныя имъ въ продолженіе слишкомъ полувѣка; во второмъ, отъ 2 Декабря, Императоръ Францъ-Иосифъ проситъ его продолжать труды.

— На дняхъ обнародовано, утвержденное Его Велич. Импер., временное постановление, заключающее нѣсколько важныхъ измѣненій въ прежнемъ законѣ о военной службѣ. На основаніи сего: 1) освобожденіе дворянъ отъ военной службы отменяется; 2) наборъ рекрутъ будетъ производиться по жребію; 3) въ списки набора будутъ состоять молодые люди отъ 21 до 26 лѣтъ отъ роду.

— Депутация венгерской консервативной партіи отправилась въ Ольмюцъ для представленія Императору; аудиенція была имъ дана, но съ условіемъ, чтобы ни о Венгріи ни о политикѣ не было рѣчи.

— 19-го числа привезли въ Ольмюцъ 792 венгерскихъ плѣнниковъ, въ томъ числѣ 10 офицеровъ; за исключеніемъ солдатъ, принадлежащихъ къ полку эрцгерцога Эрнеста, кои останутся въ Ольмюцѣ, всѣхъ остальныхъ отвезли въ крѣпость Иозефштадтъ.

— Во вчерашнемъ засѣданіи кремсирскаго сейма, приступили къ избранію президента сейма, при чемъ избранъ депутатъ Стробахъ, который имъ 233 голосовъ получилъ 166, а Смолка 157. Добльгофъ избранъ въ старшіе вице-президенты.

— Съ театра военныхъ дѣйствій въ Венгріи сообщаютъ: Войска Геллашина двинулись къ передовымъ позиціямъ при Раабѣ, которые вѣрно сегодня будутъ взяты. Мадыры бѣгутъ со всѣхъ сторонъ, передвигая за собою тяжелыя орудія къ Песту. Изъ сѣверной Венгріи полушено извѣстіе, что генералъ Шликъ двинулся безъ сопротивленія къ Мискольцу. Въ южной Венгріи Сербы и Райцы взяли приступомъ, 14 числа, Вершецъ. Межѣ благоприятныя извѣстія получены изъ Баната, гдѣ возвращающіеся изъ Сегинаграда Мадыры передаютъ все опустошенію и уже грозилъ городамъ: Орсовъ, Панчовъ и Араду.

Триестъ, 17 Декабря.

Албини оставилъ Анкону съ своимъ флотомъ 13 числа, и крейсируетъ нынѣ съ 5 фрегатами и 1 пароходомъ между Кварнерою и италійскими берегами. Въ виду Анконы остались два сардинскіе корабли и 1 французскій пароходъ *Asmodée*.

— 14-го числа, три парохода подъ сардинскимъ флагомъ, прибыли въ Венецію съ Легиономъ Гарібальди въ 4,000 чел., кои вышедшими тамъ на берегъ, оторочились въ Мальгерскую крѣпость. Австрійскія войска устриваютъ батареи, съ цѣлію бомбардировать сей городъ.

— Въ *Galignani's Messenger* напечатано письмо изъ Милана отъ 12 Декабря, въ которомъ сообщаютъ, что въ Венеціи обнаружены заговоръ въ пользу австрійскаго правительства, и что генералъ Пепе разстрѣлялъ многихъ изъ венеціанскихъ дворянъ, а въ томъ числѣ и князя Джіованелли.

Франція.

Парижъ, 20 Декабря.

Сегодня съ самаго утра приняты были сильныя мѣры, для охраненія залы національнаго собранія. Въ Тюльерійскомъ саду стояли нѣсколько баталіоновъ регулярной пѣхоты и подвижной національной гвардіи, а предъ Мостомъ Солянаго драгунскій полкъ. Другія войска, съ артиллерією, окружали зданіе національнаго собранія. Поводомъ къ этому сбору военныхъ силъ были слухи, будто социалисты замыслили атаковать національное собраніе. Однако этимъ слухамъ мало вѣрили. Вся зала и трибуны были наполнены. Засѣданіе открылось, въ началѣ четвертаго часа, разсужденіемъ о бюджетѣ, но никто не обращалъ на это вниманія: потому что узнали, что сегодня послѣдуетъ обнародованіе извѣстія президента. За нѣсколько минутъ до четырехъ часовъ вступилъ въ залу Квесторъ Лебретонъ, въ генеральскомъ мундирѣ. За нимъ появился Лудовикъ Бонапарте въ черномъ фракѣ, со звездою на груди, и сълѣ подлѣ Одиллона Барро. Г. Валдекъ-Руссо, прочиталъ донесеніе о выборѣ президента: „Официально признаны донынѣ 7,236,345 голосовъ; изъ коихъ 5,482,000 даны въ пользу Бонапарте, а 1,448,000 въ пользу Кавеньяка. За исклю-

Чесарз Фердинанд, опуская тронъ оцѣвъ своихъ, благодаря Маршалку за вѣдѣеъ какъ прѣзъ поѣ вѣкѣу свиѣдѣзоне Моноархії дѣиельне услѣги; въ дргѣмѣ, дѣты 2 гргѣднѣа, прѣсѣ го Чесарзі Франсізекъ-Іѣзѣфъ о далсзѣ радѣ і помѣе.

— Огłoszono własnje zatwierdzone przez N. Cesarza przepisy tymczasowe, zawierające kilka ważnych zmian w dawnem prawie o rekrutowaniu. Według nich, 1) uwolnienie szlachty od służby wojskowej zostaje zniesionem; 2) pobór rekrutów odbywać się będzie przez losowanie; 3) wiek spisowy rozpoczyna się z ukończeniem lat 21 i trwa tylko do ukończonych lat 26 wieku.

— Deputacya konserwacyjnego stronnictwa Węgierskiego udała się do Ołomuńca, w celu uzyskania posłuchania u Cesarza; takowe zostało jej wprawdzie udzielone, ale pod tym warunkiem, iżby ani o Węgrzech ani o polityce nie było żadnej mowy.

— Do Ołomuńca przywieziono d. 19 b. m. 792 jeńców Węgierskich, w liczbie tej 10 oficerów. Z wyłączeniem żołnierzy, należących do półku Arcy-Xięcia Ernesta, którzy pozostaną w Ołomuńcu, odwieziono wszystkich do twierdzy Josephstadt.

— Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu w Kromierzu, przystąpiono do odnowienia wyboru Prezesa Sejmu, i takowy padł tą razą na Dep. Strobach, który z 233 głosów otrzymał 166, a Smolka 157 głosów. Deblhoff obrany został pierwszym Wice-Prezesem.

— Dzisiejsze wiadomości z widowni wojny w Węgrzech donoszą: Wojska Banusa posunęły się aż do przednich szaniec pod Raabą, które dziś zapewne będą zdobyte. Madziarowie ustępują wszędy, prowadząc z sobą ciężkie działa ku Pesztowi. Z północnych Węgier nadeszła wiadomość, że generał Schlick posunął się bez dobiecia oręża aż do Miskolcz. W południowych Węgrzech Serbowie i Rajcowie zdobyli d. 14 m. Versetz. Mniej pomyślne są wiadomości z Banatu, gdyż wracający z Siedmiogrodu Madziary pustoszą tam wszystko, i zagrozili już miastom: Orsowie, Panczowu i Aradowi.

Tryest, 27 grudnia.

Sardyński Admirał Albini, opuścił Ankonę z flotą swoją d. 13 i krąży teraz z 5 fregatami i 1 parostatkem pomiędzy Quarnero i brzegami Włoskimi. Pod Ankoną pozostały dwa okręty Sardyńskie i paropływ francuzki *Asmodée*.

— Dnia 14 trzy parostatki, pod banderą Sardyńską, zawinęły do Wenecyi z legionem Garibaldiego, liczącym 4,000 ludzi, którzy tam na ląd wysiedli i do twierdzy Malghera się udali. Wojska Austryackie wnoszą tam baterye, w celu bombardowania tej twierdzy.

— Według *Galignani's Messenger*, listy z Medyolanu, z d. 12 grudnia donoszą, że w Wenecyi odkryto spisek na rzecz rządu Austryackiego, i że generał Pepe kazał rozstrzelać wiele osób ze szlachty Weneckiej, a między niemi Xięcia Giovanelli.

FRANCYA.

Paryż, 20 grudnia.

Od rana dzisiaj przedsięwzięte były wielkie wojskowe środki ostrożności dla ochrony gmachu Zgromadzenia Narodowego. Kilka batalionów gwardyi ruchomej i wojska stały w ogrodzie Tuilleryjskim gotowe do boju, a przed mostem był uszykowany półk dragonów. Sam gmach posiedzeń otoczony był liniowem wojskiem i artylleryą. Powód tych środków ostrożności miał pochodzić z raportów policyi, według których zamierzone miało być przeciw Zgrom. Nar. socyalistowskie poruszenie. Te wieści znajdowały jednak mało wiary. Wszystkie ławki galerye były wczesnie zajete. Posiedzenie zaczęło się o pół do czwartej; zaczęto rozprawiać o budżecie, ale nikt na to nie zważał; dowiedziano się bowiem, że dziś jeszcze ma nastąpić ogłoszenie wyboru Prezydenta. Krótko przed godziną czwartą wszedł do sali Kwestor Lebreton, w jeneralskim mundurze, i zaraz za nim Ludyk Napoleon Bonaparte, w czarnym fraku, z gwiazdą Legii Honorowej, który usiadł obok Odillona Barrot. P. Waldeck-Rousseau zabrał głos dla zdania sprawy względem wyboru Prezydenta: „Dotąd dla zdania sprawdzonych zostało 7,326,345 głosów, z których 5,434,000 było za Lud. Napoleonem Bonaparte, a 1,448,000 za Cavaignacem. Prócz Greno-

чением Гренобли, выборы вездь произошли спокойно. В некоторых мѣстах при выборахъ были разныя неправильности, и о нихъ сообщено министру внутреннихъ дѣлъ, для избѣжанія ихъ на будущее время, но вообще выборъ гражданина Лудовика-Наполеона Бонапарте оказывается совершенно правильнымъ. В самой комиссії возникло возраженіе, что Лудвикъ-Наполеонъ Бонапарте получилъ право гражданства въ чужихъ краяхъ (въ Тургау, въ Швейцаріи) и дѣйствительно пользовался онымъ, по большинство комиссії полагаютъ, что это возраженіе не можетъ быть принято во вниманіе, и представляетъ вамъ гражданина Лудовика-Наполеона Бонапарте избранникомъ французскаго народа въ званіе президента. Представители граждане! За 9 предъ симъ мѣсяцевъ, съ главной дѣлупицы сего зданія вы провозгласили республику; сегодня предлагаетъ вамъ комиссія провозгласить гражданина Лудовика-Наполеона Бонапарте президентомъ республики. Правая сторона изъявляетъ одобреніе; во всей залѣ господствуетъ сильное движеніе.

Генералъ Кавеньякъ входить на кафедру, и водворяется глубокая тишина. „Имѣю честь, говорить оль, довести до свѣдѣнія національнаго собранія, что въ вышніе министры вышли въ отставку. Въ то же время возвращаю національному собранію власть, которую оно почало меня за шесть мѣсяцевъ предъ симъ. Сохранию вѣчную признательность за благосклонность, которую оно мнѣ оказывало.“ (Одобреніе.) Маррасть право глашаетъ избраннаго президента. „Именемъ французскаго народа, восклицаетъ оль, объявляю я симъ, что гражданинъ Карлъ-Лудвикъ-Наполеонъ Бонапарте, избранъ законнымъ образомъ по большинству голосовъ, и провозглашаю его, на основаніи уложенія, президентомъ французской республики отъ вышшаго для до третьяго Воскресенья Мая мѣсяца 1852 года. Приглашаю его приблизиться къ трибунѣ, и принести присягу на уложеніе.“

Лудвикъ-Наполеонъ входить на трибуну, и повторяетъ слова присяги, которую читаетъ Маррасть. Засимъ при общей тишинѣ произноситъ оль слѣдующую рѣчь: „Граждане-представители! Народъ, избравъ меня большинствомъ голосовъ, съ тѣмъ вмѣстѣ возложила на меня и обязанности. Я исполню данную мною присягу, какъ подобаетъ честному человеку. Я буду считать врагомъ отечества всякаго, кто покусится нарушить общественное спокойствіе республики, и измѣнить то, что утвердила Франція. Между вами, граждане-представители, и мною, не можетъ быть дѣйствительнаго разногласія. Желая также какъ и вы упорить республику, сохранить и обезопасить общественность и улучшить демократическими правительственными учрежденіями наши народныя нравы. Порядкомъ и миромъ образумимъ мы заблудшихъ гражданъ, укротимъ страсти и дадимъ пособіе страждущимъ. Я призываю въ пособіе себѣ людей честныхъ, хотя и различныхъ мѣбями. Они будутъ, вмѣстѣ съ нами, содѣйствовать къ усовершенствованію законовъ, къ славіи отечества. Новое правительствѣ обязано благодарностью прежнему. Поведеніе генерала Кавеньяка было достойно благородства его характера. Благодарю его всенародно за великія услуги, оказанныя имъ Франціи. Намъ предлежитъ великая задача — основать республику мудрую и честную. Одушевленные любовью къ отечеству, пойдемъ впередъ, не будучи ни революціонерами, ни утопистами. Если мы не въ состояніи сдѣлать великаго, потщимся, по крайней мѣрѣ, дѣлать добро.“ (Одобреніе.) Многія голоса: Да здравствуетъ Республика. Сойдя съ трибуны, Бонапарте пожалъ руку генералу Кавеньяку. (Новое одобреніе.) Маррасть: „Я приказалъ войскамъ проводить гражданина президента до назначеннаго ему мѣста жительства.“ Президентъ удалется. Войска слѣдуютъ за нимъ со взведенными курками. Засѣданіе кончено было въ половинѣ шестаго. Парижъ совершенно спокоенъ.

— Въ Мониторѣ обнародована новая переписка между Кавеньякомъ и Папою. Кавеньякъ въ письмѣ отъ 3 Декабря вторично приглашаетъ Папу прибыть во Францію. Его Святѣйшество въ отвѣтъ своемъ отъ 10 числа, уверяетъ Кавеньяка, что при первомъ представшемся случаѣ, оль не оставитъ удовлетворить сіе желаніе, а между тѣмъ будетъ молить Бога о ниспосланіи благословенія Франціи.

бли, выборы odbyły się wszędzie spokojnie. W niektórych miejscach zasły w wyborachъ pewne nieregularności, które doniesione zostały Ministrowi spraw wewnętrznychъ, dla uniknięcia ichъ na przyszłe czasy, ale ogólnie wybór obywatela Lud. Napoleona Bonaparte okazuje się być zupełnie regularnymъ. W gronie Komisji uczyniono zarzutъ, że Ludwik Bonaparte za granicą (w Thurgau, w Szwajcaryi) miał nadane sobie prawo obywatelskie, które też tam rzeczywiście wykonywał. Z tѣmъ wszyskimъ większość Komisji nie przyjęła tego zarzutu; i ogłasza wam — mówi dalej P. Waldeck-Roussseau — obywatela Lud. Napoleona Bonaparte, jako wybranego przez lud Francuzki na Prezydenta Obywatel Repreze tane! Przed 9 miesiącami ogłosiliście z głównychъ wschodówъ tego gminy Rzeczypospolitą; dziś proponuje wam Komisja, ogłoszenie obywatela Ludwika Napoleona Bonaparte, jako Prezydenta Rzeczypospolitej (Zadowolenie na prawej stronie, wielkie poruszenie w sali).

General Cavaignac wszedł na mównicę. (Głęboka cisza). „Pośpieszam — rzekł — zawiadomić Zgromadzenie Narodowe, że całe terazniejsze Ministerstwo podało się do dymisji. Jednocześnie też i ja składam tu w ręce Zgromadzenia Narodowego, władzę rządową, którą mamie przed sześciu miesiącami, zaszczęciło, i zachowam wieczap wdzięczność za przychylność, jaką mi okazywało raczyło.“ (Zadowolenie.) Następnie Prezes Zgromadzenia, P. Marrast, ogłosił wybór Prezydenta w tychъ słowachъ: „W imieniu ludu Francuzkiego z uwagi, że obywatel Karol Ludwik Napoleon Bonaparte dopełnił warunkówъ w wyborczymъ, z uwagi na większość głosówъ, jakie otrzymał, ogłaszam niniejszemu obywatela Karola Napoleona Ludwika Bonaparte, z mocy ustawy, Prezydentemъ Rzeczypospolitej Francuzkiej, od dzisiejszego dnia aż do trzeciej Niedzieli maja 1852 roku. Zapraszam obywatela Ludwika Napoleona Bonaparte, aby wszedł na mównicę i przysięgę na ustawę wykonał.“

Ludwik Napoleon Bonaparte wszedł na mównicę, i złożył przysięgę według roty, przez Marrasta odczytanej. Pożemъ zabrał głosъ wśród powszechniej ciszy. „Obywatele Reprezentanci! Prawo głosowania narodu powołało mnie do prezydentostwa, ale też wkłada na mnie wielkie obowiązki. Dotrzymam przysięgi, którą w kielichu złożyłem, jak człowiekowi honoru przynależy. Będzie to być tegoż za nieprzyjaciela kraju, który chciał usiłować publiczny porządekъ Rzeczypospolitej naruszyć, i zmieni to, co Francuzi ustanowili. Między mną i wami, Reprezentanci, nie mogącъ chodzić żadne nieporozumienia. Chcę również jak wy ustalić Rzeczypospolitą, społeczeństwo zachować i zabezpieczyć, i nasze obyczaje ludu przez demokratyczne rządowe instytucje polepszyć. Przy porządku i pokoju będziemy bliżej zwrocić na drogę prawą obłąkanychъ obywateli, złożyć różniczone namiętności i dać wsparcie cierpiącym. Powołanku pomocy sobie rzetelnychъ lubo o d z d a różnychъ meżów. Przyczynią się oni wrazъ z nami do doskonalenia i do sławy Rzeczypospolitej. Nowo wstępująca władza winna jest ustępującej podziękowanie. Postępowanie Generala Cavaignac było godne szlachetności jego charakteru. Dziękuję mu publicznie za wielkie usługi, które wyświadczył Francyi. Pozostaje namъ do wykonania, wielkie zadanie; to jest ustalenie mądrej i rzetelnej Rzeczypospolitej. Ożywieni miłością kraju, działacъ będziemy na drodze postępu bez reakcyj i utopij. Pragniemy uczynić przynajmniej coś dobrego, jeżeli nie zdołamy wielkiego.“ (Zadowolenie.) Wiele głosówъ: „Niechъ żyje Rzeczypospolita.“ Zszedłszy z mównicy, L. Bonaparte uściśzał rękę Cavaignaca. (Zadowolenie.) P. Marrast: „Dajemъ rozkazъ, aby potrzebne wojsko towarzyszyło obywatelowi Prezydentowi do przeznaczonego dlań mieszkania.“ Prezydent opuścił salę. Wojsko towarzyszyło mu z odwiedzionymi kurkami. O godz. 5 p zanknięte zostało posiedzenie. Paryż był zupełnie spokojny.

— Monitor ogłosił onegdaj nową korespondencją między Generalem Cavaignac i Papieżem. Cavaignac w liście z d. 3 b. m. zaprasza powtórnie Papieża, aby do Francyi przybył; Papież w odpowiedzi swojej z d. 10, zapewnia Generala, że jak tylko okoliczności pozwolą, nie odmieszka dopełnić tego życzenia; tymczasem zaś nie przestaje błagać Boga o zlewanie błogosławieństwa na Francuzi.

— Итальянская княгиня Баккиочи, урожденная Бонапарте, прибыла вчера вечером в Париж. Ей путешествовать имело быть в связи с происшедшими событиями в Риме.

— Войска французской эскадры, назначенной в Чивитавеккью, хотя 11 Декабря вышли на берег в Марсели, однако им дано предписание быть в готовности на первое требование.

— В Савойской национальной газете напечатаны новости из Рима от 11 Декабря. Там учреждено временное правительство, состоящее из Римского сенатора, Болонского сенатора и Анконского Гонфалоньера. Пана объявлен лишенным гражданской власти. Он может возвратиться в Рим в качестве первосвященника, но все кардиналы и прелаты приговорили к изгнанию. По обнаружении сих постановлений палаты депутатов, чернь бегая по улицам угрожала смертью Пана и Кардиналам и кричала: да здравствует итальянская республика!

— В финансовом мире господствует большое опасение. Пяти-процентные ренты, которые считаются политическим барометром, упали в последних днях до 3 фр. 25 сали.

21 Декабря.

Вчера по прибытии во дворец, президент тотчас уведомил национальное собрание о назначении следующих министров: Г. Одиллон-Барро, министром юстиции и председателем кабинета в отсутствие президента; Г. Друэн де Ли, министром иностранных дел; Г. Леона Малвилл, министром внутренних дел; Г. Рюльера, военным министром; Г. Траси, морским министром; Г. Фаллу, министром просвещения и духовных дел; Г. Фоме, министром публичных работ; Г. Виксио, министром земледелия и торговли, и Г. на Пасси, министром финансов. В половине седьмого часа вечера, 101-пущенным выстрелом возведено жителям о вступлении президента в должность; многие дома были иллюминированы, но главное торжество отложено на дальнейшее время. Генерал Шангарнье назначен главнокомандующим всех войск в Париж, линейных полков и национальной гвардии, как городской так и подвижной. Г-н Берже назначен префектом Сенского департамента, а Г. Ребилло префектом полиции.

— Маршал Бюжо назначен командующим Альпийской армией.

— В дополнение к известиям о провозглашении президента в национальном собрании, пишут, что Бонапарте, по произнесении речи своей, подошел к Кавеньяку, и сказал ему с глубоким чувством: „Генерал! горжусь тем, что мог наследовать такому человеку, как вы!“ Кавеньяк подал ему руку, и он с искренностью пожал ее. Кавеньяк, уже вчерашнего числа, послал визитную карточку новому президенту. В журнал *Siecle* утверждают, что Луdivик - Бонапарте, пожимая руку генерала Кавеньяка, сказал ему: „Генерал, не смотря на последствия выборов, имя ваше и подвиги займут блистательную страницу в истории нашего края, и надюсь, что страница сия будет не последняя.“

— Президент республики, по выходе из национального собрания, сопровождается был двумя вице-президентами собрания, двумя секретарями, старшим экзекутором, и квесторами. Когда он сел в карету, к нему подошел бывший его товарищ в заключении, генерал Бофле де Монтобан, и искренно поздравил его. На пути Луdivика-Наполеона из собрания во дворец Элизе-Бурбон, он был окружен одними военными; народу было очень мало. Подъезжая к карете, генерал Шангарнье с двумя адъютантами. На дворецком дворе встретила его вся фамилия Бонапарте. С поздравлением являлись также к нему и депутаты от корпуса инвалидов. Вечером, отправлены были ко всем французским посланникам при иностранных дворах курьеры, с уведомлением о выборе президента. Наполеон Бонапарте, сын Иеронима, отправится с этим известием в Брюссель, Гагу и Лондон.

— На этой неделе будут предложены национальному собранию два постановления президента: одно, о всепрощении, и другое, о пожаловании генерала Кавеньяка в маршала Франции.

— В журнал *Republique* сообщают, что новый президент еще третьего дня был у генерала Кавеньяка и имел с ним продолжительное совещание.

— Итальянская княгиня Баккиочи, з domu Бонапарте, прибыла вчера в вечер в Париж. Ей подорож ма миец змязек з зaszлени в Рымие wypadkami.

— Wojska eskadry francuzkiej, przeznaczonej do Civitavecchia, lubo wyladowaly d. 11 grudnia w Marsylii, maja jednak rozkaz trzymania sie w gotowosci na pierwsze zapotrzebowanie.

— Gazeta Narodowa Sabaudzka daje nowiny z Rzymu z d. 11 grudnia. Zostal tam ustanowiony Rzad tymczasowy, zlozony z Senatora Rzymu, Senatora Bolonii i Gonfaloniera Ankony. Papiez obwołany za pozbawionego wladzy swieckiej, bedzie mogl tylko wrócic do Rzymu w charakterze Najwyzszego Biskupa, lecz wszyscy kardynalowie i Prałaci sa skazani na wygnanie. Po ogłoszeniu tych uchwał Izby Deputowanych, pospólstwo przebiegalo ulice wydajac okrzyki smieci przeciw Papiezowi i Kardynalom i wołajac: „Niech żyje Rzeczpospolita Włoska!“

— W świecie finansowym panuje wielka obawa. Pięć-procentowa renta, która za polityczny barometr jest uważana, spadła w ostatnich dniach o 3 fr. i 25 cent.

Dnia 21 grudnia.

Wczoraj, jak tylko Prezydent przybył do swego pałacu, przesłał natychmiast Prezesowi Zgromadzenia Narodowego pismo, donoszące o mianowaniu następujących Ministrów: P. Odillon Barrot, Ministrem sprawiedliwości, oraz Prezesem gabinetu w nieobecności Prezydenta; P. Drouyn de Lhuys, Ministrem spraw zagranicznych; P. Leon Maleville, Ministrem spraw wewnętrznych; P. Rulhières, Ministrem wojny; P. Tracy, marynarki i osad; P. Falloux oświecenia i wyznań; P. Faucher, robot publicznych; P. Bixio, rolnictwa i handlu; nakoniec, P. Passy, Ministrem skarbu. Wieczorem, o godzinie 6½, wystrzały z dział, ponowione 101 razy, ogłosiły wprowadzenie na urząd Prezydenta; wiele domów oświetlono, atoli główną uroczystość odłożono do późniejszego czasu. Jenerał Changarnier mianowany został naczelnym wodzem wszelkich sił wojennych w Paryżu, tak wojsk liniowych, jakoteż gwardyj ruchomych i nieruchomych; P. Berger, Prefektem dep. Sekwany, a P. Rebillot Prefektem polieyi.

— Marszałek Bugeaud mianowany został dowódcą armii Alpejskiej.

— W dopełnieniu szczegółów o wczorajszym ogłoszeniu Prezydenta na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, piszą, iż Lud. Bonaпарте zszedłszy z mównicy, zbliżył się do ławki, na której Cavaignac siedział: „Jenerale, rzekł głęboko wzruszony, pysznię się, że po takim jak pan mężu nastąpić może.“ Cavaignac podał mu rękę, którą jego następca uścił. Cavaignac już pierwój pozostawił był kartę wizytową u Ludwika Napoleona. *Siecle* utrzymuje, że Ludwik Bonaпарте, ściskając rękę Jenerala Cavaignac, miał mu powiedzieć: „Jenerale! jakikolwiek jest wypadek wyborów, twoje imię i czyny zapewnią świetną kartę w dziejach naszego kraju, i spodziewam się, że ta karta nie będzie ostatnią.“ — Prezydent, wychodząc z sali Zgromadzenia Narodowego, odprowadzony został do powozu przez dwóch Sekretarzy, pierwszego Woźnego i Kwestorów. Gdy już wsiadł z P. Odillon-Barrot do pojazdu, przybiegł dawny towarzysz jego więzienia, Jenerał Boufflet de Montauban, i składając mu najszczersze powinszowania, uścił go czule. Poczet towarzyszący Prezydentowi do pałacu Elysée National, był zupełnie wojskowy; lud w małej tylko liczbie był zgromadzony. Przy powozie jechali konno Changarnier, Edgar Ney i Emil Fleury. Na dziedzińcu pałacu zgromadzona była cała familia Bonaпарtych, która go powitała zaraz po krótkiej do niego przemowie P. Lacrosse, w imieniu Zgromadzenia Narodowego. Przybyła także deputacja od Invalidów, w celu powinszowania synowcowi Cesarza dostąpionej godności. Wieczorem wysłano gońców do wszystkich Posłów Francuzkich przy zagranicznych dworach, z doniesieniem o wyborze Prezydenta. Napoleon Bonaпарте, syn Hieronima, udaje się w tym celu do Bruxelli, Hagi i Londynu.

— Jeszcze w bieżącym tygodniu złożone być mają Zgromadzeniu Narodowemu dwa dekrety Prezydenta: jeden, ogłaszający amnestya, a drugi mianujący Jenerala Cavaignac Marszałkiem Francyi.

— Dziennik *Republique* donosi, że Prezydent jeszcze onegdaj odwiedził Jenerala Cavaignac i miał z nim długą naradę.

— Въ наступающее Воскресеніе, Лудвикъ Бонапарте и военный министр Рюлеръ будутъ дѣлать большой смотръ національной гвардіи, подвижной гвардіи и линейнымъ полкамъ.

— Въ *Presse* утверждаютъ, что Г. Жирарденъ, послѣ конференціи съ Лудвикомъ Бонапарте, подалъ ему записку о томъ, чтобы учреждены были только три министерства, чтобы Бурбонамъ обвѣхъ линий дозволено было пребываніе во Франціи, чтобы герцогъ Омальскій назначенъ былъ Алжирскимъ губернаторомъ, а принцъ Жуэвильскій морскимъ министромъ.

— Канцлеръ, генералъ Слюбервикъ, пожалованъ кавалеромъ ордена Почетнаго Легіона большаго креста.

Г Е Р М А Н І Я .

Франкфуртъ на Майнѣ, 18 Декабря.

Президентъ національнаго собранія, Генрихъ Гагернъ, назначенъ вчера, постановленіемъ регента союза, президентомъ кабинета и министромъ иностранныхъ дѣлъ, и сверхъ сего вѣриво ему временно управление, министерствомъ внутреннихъ дѣлъ. Въ слѣдствіе сего, націон. собраніе приступило сегодня къ избранію новаго президента, которымъ, послѣ троекратной баллотировки, избранъ Эдуардъ Симонъ, бывший донншъ вице-президентомъ сего же собранія. Новый президентъ министровъ, Г. Гагернъ представилъ за симъ собранію программу новаго министерства. Вотъ ея содержаніе:

Усердное желаніе одушевляетъ націю, чтобы уложеніе было скорѣе кончено. Законодательное собраніе признало сію необходимость и подвигается къ цѣли своего великаго призванія. Составленіе уложенія исключено, правда, изъ дѣйствій центральной власти; но проложеніе пути, чтобы окончено уложеніе могло быть приведено въ исполненіе тамъ, гдѣ предвидѣнныя препятствія уже предупреждены, а обнаружившіяся нынѣ могутъ быть устранены, составляетъ дѣйствительный предметъ дѣйствій центральной власти и такое необходимое условіе общаго благосостоянія, что министерство союза считаетъ оное первѣйшимъ и важнѣйшимъ. Посты, занятыя Австрією въ отношеніи націон. собранія и центральной германской власти, возлагаютъ на министерство обязанность представить соответственный проектъ національному собранію, вниманіе коего уже неоднократно обращено было на сей важный вопросъ. Министерство, имѣя въ виду интересы центральной власти въ отношеніи къ Австріи, должно дѣйствовать на слѣдующемъ основаніи: 1) Согласно естественнымъ отношеніямъ Австріи со странами не-германскими, обязанность центральной власти ограничивается сохраненіемъ существующихъ нынѣ союзныхъ сношеній между Австрією и Германією. Слѣдуетъ однако же признать относительное отдѣленіе Австріи, такъ какъ она объявила, что къ имѣющему образоваться германскому союзному государству не присоединится ни условія, которыя измѣнили бы политическій союзъ между германскими и не-германскими провинціями, входящими въ составъ Австрійской Имперіи. 2) Определить немедленно отношенія союза Австріи съ Германією посредствомъ особаго союзнаго договора, и въ немъ по возможности удовлетворить нравственные, политическія и вещественныя вужды, которыя искони соединили Австрію съ Германією и могутъ способствовать къ лучшему еще соединенію. 3) Такъ какъ Австрія состоитъ съ представляемою центральной властію Германіи въ неразрывномъ союзѣ, не входя однако же въ составъ союзнаго государства, то посредствомъ дипломатическихъ сношеній слѣдуетъ условиться относительно обоюдныхъ, какъ существующихъ, такъ и предстоящихъ союзныхъ обязанностей и правъ. 4) Уложеніе германскаго союзнаго государства, котораго скорѣйшее окончаніе составляетъ цѣль совместнаго стремленія, не можетъ однако быть предметомъ переговоровъ съ Австрією. Подвергая эти пункты разсмотрѣнію національнаго собранія, я прошу уполномочить союзное министерство къ началу, отъ имени центральной власти, дипломатическихъ сношеній съ правительствомъ Австрійской Имперіи, для улаженія изложенныхъ выше соотношеній. Къ сему я присовокупляю просьбу, чтобы настоящій проектъ препровожденъ былъ на заключеніе въ надлежащій комитетъ, съ тѣмъ однако же, чтобы пренія по оному были по возможности ускорены. После сего поднялись многочисленныя голоса противъ

— W przyszłą Niedzielę, d. 24, Ludwik Bonaparte i Minister wojny, Jenerał Rulikieres, odbędą wielki przegląd gwardyi narodowej, gwardyi ruchomej, i wojsk liniowych.

— *Presse* utrzymuje, że P. Girardin, po długiej rozmowie z Ludwikiem Bonaparte, podał mu memoriał, w którym doradza ustanowić tylko trzy Ministerstwa, wyjednać powrót Barbonów obu linii, tudzież mianować Xiecia Annale Gubernatorem Algieryi, a Xiecia Joinville Ministrem marynarki.

— Jenerał Subervic, Wielki Kanclerz, mianowany został kawalerem orderu wielkiego krzyża Legii Honorowej.

Н І Е М С К І Я .

Frankfurt nad Menem, 18 grudnia.

Dotychczasowy Prezes Zgromadzenia Narodowego, Henryk Gagern, mianowany został wczoraj przez Rejenta Rzeszy Prezesem Rady Ministrów i Ministrem spraw zagranicznych, nadto poręczony ma sobie tymczasowo kierunek Ministerstwa spraw wewnętrznych. W skutku tego Zgromadzenie Narodowe przystąpiło dziś do wyboru nowego swego Prezesa, i takowy po 3-krotnem głosowaniu, padł na Edw. Simson, dotychczasowego Wice-Prezesa tegoż Zgromadzenia. Nowy Prezes Ministrów, P. Gagern, przedstawił następnie Zgromadzeniu program nowego Ministerstwa w tych słowach:

„Uczucie konieczności i gorące życzenie przenikają zarówno naród: aby ustawa rychło mogła być ukończoną. Ustawodawcze Zgromadzenie uznało tę potrzebę i zbliża się do celu swego wielkiego zadania. Utworzenie ustawy wyłączone wprowadzić zostało od działalności Władzy Centralnej; ale utorować drogę, aby ukończona ustawa w wykonanie wejść mogła tam, gdzie przewidzianym przeszkodom zapobiedz, a zaszcze już usunąć można; taka działalność Władzy Centralnej, ściągająca się do dzieła ustawy, okazuje się tak dalece warunkiem powszechnej pomysłowości, że ją Ministerstwo Rzeszy uważa za najpierwszą i najważniejszą. Stanowisko, jakie Austria zajęła naprzeciw Zgromadzenia Narodowego i naprzeciw Władzy Centralnej Niemiec, wkłada na Ministerstwo obowiązek przedstawienia stosownego wniosku Zgromadzeniu Narodowemu, którego uwagę ta ważna kwestya już kilkakrotnie zajmowała. Ministerstwo, w ocenieniu stanowiska Władzy Centralnej naprzeciw Austrii, wychodzić musi z następujących zasad: 1) Przy naturze Związku Austrii z krajami nie-Niemieckimi, obowiązek Władzy Centralnej ogranicza się na utrzymaniu istniejących obecnie stosunków Związkowych pomiędzy Austrią i Niemcami. Należy atoli uznać stosunek odosobnienia Austrii, albowiem ta oświadczyła stanowczo, że do mającego się utworzyć Niemieckiego Państwa Związkowego nie wejdzie pod warunkami, któreby zmieniać miały polityczny związek pomiędzy Niemieckimi a nie-Nemieckimi jej prowincjami. 2) Uporządkować niezwłocznie stosunki Unii Austrii z Niemcami za pomocą oddzielnego aktu Unii, i w nim ile możliwości zaspokoić wszystkie owe duchowe, polityczne i materialne potrzeby, które oddawna łączyły Austrią z Niemcami, i w wyższym i szcze stopniu połączyć mogą. 3) Ponieważ ustawa zostaje wprowadzić w reprezentowanemi przez Władzę Centralną Niemcami w nierozzerwanym związku, ale do Państwa Związkowego nie wchodzi, należy przeto na drodze dyplomatycznej porozumieć się względem wzajemnych, tak już istniejących, jak i przyszłych obowiązków i praw Związkowych. 4) Ustawa Niemieckiego Państwa Związkowego, której śpieszne ukończenie jest obustronnym interesem, nie może być jednak przedmiotem układów z Austrią. Poddając te punkta pod rozbiór Zgromadzenia Narodowego, upraszam dla Ministerstwa Rzeszy o upoważnienie do zawiązania w imieniu Władzy Centralnej stosunków dyplomatycznych z Rządem Cesarstwa Austriackiego, celem załatwienia wyłuszczonej wyżej okoliczności. Pozwalam sobie dołączyć prośbę, aby niniejsza propozycja przesłana była do opinii właściwemu Komitetowi, rozprawę jednak nad nią, aby ile możliwości przyspieszone były. Liczne powstały głosy przeciwko tak zaproponowanemu podziałowi Niemiec; w końcu jednak odesłano ten projekt do Kommissyi.

предположеннаго такимъ образомъ раздѣленія Германіи; при концѣ однако проектъ сей передавъ былъ комиссіи.

— По предписанію министерства германскаго союза, усердно занимаются вышъ вооруженіемъ союзной крѣпости Рапштадта, подъ руководствомъ прусскаго генерала Іенихена.

И т а л і я .

Римъ, 10 Декабря.

15-го с. м., у Его Святѣйшества Папы, въ Гаэту, будетъ собраніе консисторіи, въ которомъ назначены будутъ двое кардиналовъ и 11 епископовъ.

— Находящіеся въ Болоннѣ члены назначенной Папою правительственной комиссіи, Цукки и Бевилакка, отправились въ Гаэту.

— Французскія суда, отправившіяся было при Чивитавеккии, снова исчезли; они отправились, кажется, къ Гаэту, для предложенія услугъ Папѣ. Между тѣмъ въ Чивитавеккию отправили войска, для усиленія гарнизона тамошней крѣпости и, кажется, въ случаѣ высадки французскихъ войскъ, приведено будетъ въ исполненіе предисаніе Маміани, чтобы встрѣтить ихъ какъ непріятелей.

— Вчера получены здѣсь три курьера изъ провинцій: два изъ Чивитавеккии и Анконы, требовали денегъ; третій изъ Феррары сообщаетъ, что Австрійцы въ значительномъ числѣ подвигаются вдоль рѣки По. 200 человекъ заняты наведеніемъ плотины на мосту на рѣкѣ По, для ускорожденія движенія 15-тысячнаго австрійскаго корпуса, который плыветъ динуться въ Болонню, или даже въ Пианаро.

Туринъ, 15 Декабря.

Король Карлъ Альбертъ утвердилъ слѣдующихъ министровъ: предѣдатель министерства, Джоберти; министръ юстиціи, Симео; министръ внутреннихъ дѣлъ, Ратедци; министръ финансовъ, Рикчи; министръ публичныхъ работъ, Монтезимоло; министръ торговли, Дурані; просвѣщенія, Бисіо; военный и морской министръ, Ла Мармора.

О Б ъ Я В Л Е Н І Е .

Отъ Редакціи Виленскаго Вѣстника.

Официальная Газета „Виленскій Вѣстникъ“ въ слѣдующемъ 1849-мъ году будетъ издаваема, при Виленскомъ Дворянскомъ Институтѣ, прежнею Редакціею, въ такомъ же самомъ видѣ и внутреннемъ составѣ.

Гг. Подписывающіеся благоволятъ сообщать свои требованія заблаговременно, чтобы Редакція могла знать, какое число экземпляровъ нужно будетъ печатать.

Все письма, относящіяся къ дѣламъ Редакціи, должны быть присылаемы не на имя лицъ, а прямо въ Редакцію Виленскаго Вѣстника.

Подписка принимается въ Вильнѣ: Губернской Почтовой Канторы въ Газетной Экспедиціи и въ Редакціи Виленскаго Вѣстника, находящейся въ зданіи Виленскаго Дворянскаго Института, на Доминиканской улицѣ. — Въ другихъ же городахъ: во всѣхъ Почтамтахъ, Почтовыхъ Канторахъ и Экспедиціяхъ.

Подписная Цѣна.

За годъ:

Съ пересылкою по почтѣ . . . 11 руб. сер.
Безъ пересылки . . . . . 9 — —

За полгода:

Съ пересылкою по почтѣ . . . 5 руб. 50 коп. сер.
Безъ пересылки . . . . . 4 — 50 — —

На четверть года можно выписывать, только безъ пересылки . . . . . 2 — 25 — —

— Z polecenia Ministerstwa Niemieckiego gorliwie pracują nad uzbrojeniem twierdzy Związkowej Rastatt, pod przewodnictwem Pruskiego Jen. Jenichen.

В ъ л о с н у .

Рzym, 10 grudnia.

Dnia 15 b. m. Ojciec św. odbywał będzie Konsystorz w Gaecie, na którym ma być mianowanych dwóch Kardynałów i 11 Biskupów.

— Obecni w Bolonii członkowie mianowanej przez Papieża Komisji Rządzącej, Zucchi i Bevilacqua, wyjechali do Gaety.

— Okręty francuzkie, które się pokazały były pod Civitavecchia, znikły znawu; zdaje się, że popłynęły do Gaety dla stawienia się pod rozkazy Papieża. Tymczasem posłano do Civitavecchii wojsko, dla wzmocnienia załogi twierdzy tamocznej, i zdaje się, że w razie wyładowania wojsk Francuzkich, wykonany będzie rozkaz Mamianego, aby je po nieprzyjacieli ku przyjać.

— Wczoraj nadeszły tu trzy sztafety z prowincyi dwie, z Civitavecchii i Ankony zażądały pieniędzy; trzecia z Ferrary doniosła, że Austriacy w znacznej liczbie posuwają się ku rz. Po. 200 pontonierów pracuje jakoby nad zarzuceniem pływającego mostu, dla ułatwienia pochodu 15-tyśięcznemu korpusowi Austryaków, który ruszyć ma do Bolonii, lub nawet aż do Pianaro.

Туринъ, 15 grudnia.

Król Karol Albert potwierdził nowy gabinet w następującym składzie: Gioberti, Prezes gabinetu bez wydziału; Simco, spraw wewnętrznych; Ricci, karbu; Montezimolo, robót publicznych; Durani handlu; Bixio, oświecenia; a La Marmora, wojny i marynarki.

O B W I E S Z C Z E N I E .

REDAKCYI KURJERA WILEŃSKIEGO.

Gazeta Urzędowa Kurjer Wileński, wychodzić będzie i nadal w następującym 1849 roku, przy Wih Ńkim Dworzan'skim Instytucie, pod tą samą co dotąd redakcyą, i w tymże samym kształcie i układzie wewnętrznym.

Szانونi Prenumeratorowie, proszeni są o wczesne zapisanie prenumeraty, a ta w tym celu, ażeby stosowna ilość egzemplarzy od razu drukowaną być mogła.

Ponawia się także ostrzeżenie, iż wszelkie pisma w interessach redakcyjnych, adresowane być mają nie do osób, ale wprost: Do Redakcyi Kurjera Wileńskiego.

Prenumerata przyjmuje się: w Wilynѣ w Redakcyi Kurjera Wileńskiego, znajdującą się na Dominikańskiej ulicy, w murach Wileńskiego Dworzan'skiego Instytutu, i w Expedycyi Gazetnej przy Gubernialnym Kantorze Pocztowym. W innych miastach: na wszystkich Pocztamtach, Kantorach i Expedycjach Pocztowych.

CENA PRENUMERATY:

Rocznie:

Z przesyłaniem przez pocztę rub. sr. 11.
Bez poczty . . . . . 9.

Na pół roku:

Z przesyłaniem przez pocztę rub. sr. 5 k. 50.
Bez poczty . . . . . 4 — 50.

Kwartalowie prenumerować tylko można na miejscu, bez przesyłania pocztą . . . . . 2 — 25.

WILNA, w Typ. O. Galdoberga — Pеч. позвол. 31-го Декабря 1848 г. Непр. долж. Цenz. и Кан. А. Мушинс.